

ZAPOMENUTÁ VÁROĀŒEĀ•

Stáeda, 05 září 2018

Představa, jestlipak většinou o tom, že na hranici mezi mořem a největším jezerem v Rusku se dalo dostat do vzdálosti pouze několika desítek kilometrů. Ale když se trochu orientuje v dnešním světě a místech, kde se dalo dostat, tak je to významně méně. A když se trochu orientuje v dnešním světě a místech, kde se dalo dostat, tak je to významně méně.

Legie od počátku formovala původně moře v Rusku T. G. Masaryk jako politik, jejich velení bylo zájistit ruskou, a byli tam i velitelé jako plukovník Ábel, a nahoru Ábel (až na hodnost plukovníka) Radola Gajda a další. Ti po bolševické revoluci se snažili dostat legionáře do vlasti, ale museli to být cestou boje, včetně podání Transsibiřské magistrály, vedoucí do města a původně stavu Vladivostok, odkud byla zajištěna doprava lodí.

Červená

Ára zobrazuje trasu Transsibiřské magistrály, jezero Bajkal je jasné viditelné.

Jezero Bajkal a jeho okolí bylo tehdy obsazeno rudámi a tak hrozilo, že by prorazili tam a v jeho okolí je doprava po magistrále původně zájena. Proto tehdejší hlavní velitel plukovník Radola Gajda (později generál správního oddílu) by do zad legionářům mohli vpadnout nepřátelské pozice v okolí jezera. Legionáři

Rudá také měli ozbrojené ledoborce a další moderní plavidla. Legionáři původně neváhalo zabrat státní kámen, kolesová plavidla z Angary a odjinud, vyzbrojil je dle a kulomety, a pustit se do zdánlivého boje. Ale dopadlo to nakonec vzdáleně pro naše. Dokázali dleky původně zájmu zájmu sahá měly vypravit hlavní plavidla rudářů, osádky následkem se vzdaly, jinak zakotvily a jejich osádky uprchly.

Parník

Sibirjak, který měl na kontě jedinou potopenou nepřátelskou loď

v celém

Československé historii.

Tato bitva proběhla před sto lety - 16. srpna 1918.

Cesta do Vladivostoku tedy byla volná. S našimi legionáři pak odešlo i mnoho Rusů - inteligence, šlechta, a východní bohatství, protože měli opravdu starost, že by byli povražděni, a obrázeni o výrobu, co si z domovu vzali s sebou. Také následovaly velitelé tzv. českého plavidla rudářů rovněž měli strach o své životy, se k nim původně upřímně.

Statečnost a činnost legionářů jak na ruskou, tak i italskou (na které byl i měl důležitou) a francouzskou frontu, také daly argumenty Masarykovi, aby začal souhlas vymoci k západním zemím samostatného Československa.

stĂ¡tu; pĂˇvodnĂ› totiĂ¾ bylo naĂ¡je ĂºzemĂ- mĂ-nĂ›no pouze jako nĂ›jakĂ© federalizovanĂ© Rakousko.

F. MORAVEC